

בס"ד, גליון מס' 85
פרשת שמות י"ח בטבת תשע"א

בס"ד, גליון מס' 85

פרשת שמות י"ח בטבת תשע"א

זמני שבת	
כניסת שבת	יציאת שבת
ירושלים	17:21
ח"א	17:22
חיפה	17:20
ב"ש	17:24

מפי הרב ניר בן ארצי שליט"א

מבטיח הקב"ה פרנסה בשפע לכל היהודים. השכינה עזבה את הגלות, אין שכינה מחוץ לארץ ישראל, אין שם הצלחה. הברכה היא בארץ ישראל.

כל זאת עושה הקב"ה. הורס את העולם הישן והרע, בונה עולם חדש ומכין את העולם ליום הגדול, להתגלות מלך המשיח בן דוד, בימינו.

ליטף

www.litaf.com

אוצרי תינוקות איכותיים - להסיס ברשתות ובחנויות האופוזיות

גדולי ישראל **הכינו את...** **רבי השולח איגרא הטיטוויץ**

בנינו נולד באוקראינה לפני כ- 258 שנה. בהיותו ילד קטן ראה אותו פעם **רבי ישראל ה"פעל עם טוב"** ואמר לטובים: ראו יש לילד הזה נשמה מיחדת שעוד לא הייתה בעולם. כשקמלא לו שש שנים החל לדרש ולהדגש חדושים מאילו. בגיל תשע כבר היה בקיא ברוב השי"ס והתוספות עד חדושי האחרונים.

מספר כי בגיל זה נזח את ר' **יחזקאל הלוי הוינוויץ**. רבנו אהב את התורה בכל נפשו וכמעט שלא הסיק אף קרנע ממנו התורה. כשהגיע לגיל 17, כבר היה רב אב"ד הדין בטריסטניץ שבאוקראינה. והקמיד הרבה תלמידים גדולי הדור, **רבי בעל ה"מוות דעת"**.

רבנו אהב את עמו היהודים כאת נפשו ונגלחם במסירות נפש במלכות הגויים שחטפה לידם יהודים לצבא ובפרנסי העיר שמסרו יתומים למלכות הגויים, כדי למלא את המפקש. עקב הפחיתות מאז, כדפו אותו וזהו עבר לעיר פרשבורג ובסלובקיה, שם פיתו רבי משלם כרב וראש ישיבה בשמונה שנים עד פטירתו.

ביום א' של חג הסוכות התעלף באמצע קריאת ההלל, ארבעה ימים שבב שהאם מלמלך וחורז עד התורה כלה. ביום ב' של חול המועד ספוט נפטר בהיותו כבן 50.

רבי משה סופר ה"חתם סופר", שהחליף אותו כרב העיר ובראש הישיבה, אמר עליו שרבי ישראל היה אפסר לשער גדלו, שהיו שמי זרועותיו כשני ספרי תורה. וכתו תגן עלינו ועל ישראל.

את
ההזמנות
לחידה,
יש לשלוח לפקס:
08-6610015
או בדואר אלקטרוני: taineri@gmail.com

ילדי שעשועים

לימוד של ילד דוחה הכל

אֲרוּחִים בָּלֵם חֲכוּ בַעֲצָנוֹת וּבְכִלֵּי עֵינִים.
רוּחִים שֶׁהִתִּינוּ: "אֲנִי מֶצֶטֶר, אֲנִי מִתְנַצֵּל,
י לְמוֹדוֹ שֶׁל הַקָּד. אֲנִי זָכוֹל לְשִׁבְתַּת כֶּתֶת
(מִתּוֹךְ: "יְלִידֵי שַׁעֲשׁוּעִים")

עוֹן הַדִּים

מסביב לשלחן השבת

בפרשתנו אנו קוראים שה' בחר במשה רבנו מושיע לישראל, ובמעמד הסנה הבורע הוא הודיע לו זאת: "וְעַתָּה לֵךְ וְאֶשְׁלַחְךָ אֶל פֶּרַע הָרוּחָא אֶת עַמִּי בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם." משה רבנו סרב בתחילה, אך לאחר שכנעוהו רבים הוא הסכים לבקשה.

הסיים הדבור עם ה', מספר: "וַיִּנָּחַד מֹשֶׁה וַיֵּשֶׁב אֶל יְתֵר חוֹתֵנוּ, וַיֹּאמֶר לוֹ אֵלֶיךָ נָא וְאֶשְׁכַּח בְּנֵי אֲמִי אֲשֶׁר בְּמִצְרַיִם." חז"ל במדרש מתארים לנו משמשה אמר לקב"ה: "ברוך הו' על, איני יכול להענות לבקשך, מפני שיתור קבל אותו ופתח לי את ביתו בשעה שבנחתי ממצרים, ואני כמו בנו ולא יכול לענות ללא בקשת רשות. משה נגש לבקש רשות מיתרו, כי הוא מכיר לו טובה על כל מה שעשה בשבילו."

לעמדת הדבור רבנו, עושה פרעה מלך מצרים בדין את ההפך: "וַיִּסֶּם מֶלֶךְ חֲדָשׁ עַל מִצְרַיִם, אֲשֶׁר לֹא יָדַע אֶת יוֹסֵף." יוסף הצדיק היה ששילט במצרים (והחלי את כל הארץ מרע, העשיר את הארץ) ונחשב בעיניו גדול, ואף קנה את כל המצרים לאוצר המלוכה. האם פרעה באמת לא שמע לעיו? אומרים חז"ל שפרעה דע מהיו יוסף, אך לא הכיר טובה למשעשוש של יוסף וזה גרם לו אחר-כך לכפור בקיומו של הקב"ה, ומי שכוף בוטבת בחירו, מגיע לכפירה בה'. **מדוע?**

מי שלא מצליח להרגיש שעבור עשה עמו חסד והטיב לו, וחושב שחבל זה במקרה, והכל מגיע לו, גם את חסד ה' עמו הוא יתכן ויאמר שהם קרו במקרה.

אורחי השבת

התקיימות:
מספיק ספרים:

1. האנאלוג
2. משפט זי
3. אה, נפתלי

המחנה:
המחנה החדש

מילות עמוד אות...

1. חקור בידו - חוסך אות = פרי
2. ים - חקור אות = רוח תזקק
3. מנב מותו - חוסך אות = כלי אכילה

מה רבו מעשיך ה'...

אז, נולד משה, מושיעו של ישראל וכמוכן שייבדד אמו, לא
בצתה לעשילכו לאיור, אך אם לא תעשה זאת, עבדי פרעה
הרשעים יגשו ואת... לכן, הן בנתה תבה קטנה ומתה, הניסיה
את משה לתבה, והן התבה הניחה בפראור. אך המים קבלו לחור
דרך הקנים אל משה הקטן, לכן ייבדד מרחק מחיו לתבה וזפת.

אכן, זה עור, תמתיב צפה ביאור והקסמל לא חדרו לזרקה. מסתבר
שזה היום מתמשכים בנות לאטום **תפת** - היום נולד מבנה ומסמך
שצבעו ג'עו ציוס-תמתיב לשחר, המופק מחקרים אורגניים.
בנות מתמשכים בעשר לאטום מופק מים, נכשדו גרות ונסלילת
בכשים. מימשיחות על התפת נובעת מוכן לבשרו להפך אורקה
לנולד בקלות, על ידי חמום, כך קל למשוך ולמרח אורקה על
מסחמים. כשהיא מתקררת היא נעשית מנוקה ואז, הרות
לדביקותה, היא מגנה על החומר המצפה בה מפני חדירת לחות.

הנמל בכל בית

ההגרלה של נמי יוצאת דרך

יש לך המלצה מעשית להשביח את הרשול ולהעשיר את האפיקה
בציוף הכוחת קניה (חשבונית או ברקוד) של אחד ממציגי הקטגוריה או מוצרי האפיקה
של הנמל, לדוג. 36275 יחולמים ויתכנסו להגרלה על 3 פרסים יחודיים ויוקרה!

פרס שלישי:
25 ערכות הנמל
בשנת 200

עונג שבת - מתוך הספר "אביהם של ישראל" חלק ג', על מרן הראשל"צ הרה"ג מרדכי אליהו זצוק"ל

תפילות מסיבות פגזים

ומן רב לאחר אירוע מסעיר זה, הזדמן כבוד הרב לבית-הספר
הראשון-לציון. אחד התלמידים שאל את הרב שאלה בהלכות
שבתילת ימים. שאלתו הייתה: מה לעשות כשאין מים בסביבה
שמזדמנים אליה? הרב הסביר לו את הדינים הכרוכים בכך:
לשושה מיל לפניים ומיל אחד לאחור, ועד אילו טווחים צריך
לחפש מים וכו'. לסיים הידלכות הוסיף הרב וסיפר על החייל
מאותו מוצב.

לפלתע יגיש אהד המורים, בהתרגשות רבה, כשעיניו דומעות, "אני הוא החייל שהיה שם". אחר כך המשיך ותיאר בכפני הרב מה עבר עליהם מרגע סיום שיחת הטלפון ואילך. וכך "מייד אחרי שיחת הטלפון, החלה הפגזה כבדה וגעל המוצב. הוכיתי בתדהמה כשלנגד עיני התגלה מחזה כנראה

באילו הוא הזוי: דמותו של הרב אליהו התגלתה בשטח המחנה ככל פגז שהגיע - הוסט הצידה עם היד של הרב..."

האם זה היה קשור להקפדה על מצוות נטילת ידיים?

בתקופה של טרום מלחמת יום הכיפורים היה קשה מאוד להתקשר מאזור תעלת סואץ לפנים הארץ. לילה אחד, לקראת אסמורות הבוקר, צלצל הטלפון בבית הרב זצ"ל. על הקו הייתה קשרית לגדוד חיילים בדרום. החיילת שאלה: "האם אתה הרב מרדכי אליהו?", והרב השיב לה שכן ושאל במה יוכל לעזור. "נמצא על הקו חייל במוצב, שרוצה לשאול שאלה מבעתך דחופה", השיבה הקשרית. היא הסבירה שלכל מוצב גדודות תעלת סואץ יש חצי שעה בכל יום להתקשר, ועכשיו הגיעה השעה של המוצב הזה. היא שאלה האם הרב מוכן לקבל את השיחה.

הרב השיב, כמובן, בחיוב ופנה לשמוע את השאלה, והחיל סיפר לכבוד הרב: "המים במוצב הולכים ואוזלים ויש קצבת מים. לאור המצב, מה עלי לעשות עם מצוות נטילת ידיים? האם ליטול פעם אחת, או ליטול בכל פעם שאני אוכל ומתפנה?".!

ענה לו הרב: "הנכם פטורים, אתם במלחמה, זהו פיקוח נפש". אמר לו החייל: "הכינד אפשר להימנע מגטילת ידיים? קשה לי מאוד לחשוב על כך. האם אפשר לאכול את הכריך עם מפת? אני רוצה להקל, ברוצינו לדעת מהי ההלכה בנדון". עצתו של הרב הייתה, שבבוקר ייטול ידיים פעם אחת ויתנה, תנאי, שאינו מסית דעתו מכאן במשך כל היום ואז לא יצטרך ליטול ידיים לפני כל ארוחה. אחרי שירותים - ישפוש ידיו בדבר שמנוקה.

תוך כדי השיחה התערבה הקשרית שהקשיבה לשיחה ואמרה לחיל: "אמרת לי שזאת שיחה מבצעית שקשורה למלחמה, אני שומעת שיש פה שיחה רגילה". החייל לא התבלבל והשיב לה: "אנחנו מדברים בקודים. זו שיחה שחשובה מאוד להצלחת הלחימה".

כבוד הרב, שהיה עד לשיחה הזאת, הבין כי החייל עשה מאמצים גדולים על-מנת שיוכל להתקשר לשאול שאלה הלכתית זו, ולא היה מסוגל לנתק את השיחה. עם השפופרת בידו אמר: ריבונן של עולם, ראה איזה חיילים יש לך, באילו תנאים הם מקפידים במצוות, אפילו במצוות דרבנן. אנא ה' יתברך - הציל מכל רע!

הקשרית, ששמעה את הדברים של הרב, התחילה להבין שמדברים פה בקשר ישיר עם הקב"ה וביקשה מהרב שיברך גם אותה. הרב בירך גם את הקשרית שסייעה ליצירת התקשורת הזאת לחיים טובים ולשלום.

יאקוב "גאיד נר" מארק פערס
 פון: 08-6611373
 1-599-599-590
 א-מ"ל:
 yakov@tairneri.co.il

קנלוני

פוזיילי

זיטי

פרפאלה

מקרוני

כונכיות

דיטלני

חונקי כמרים

רדיאטורה

שלא ימכרו לך לוקשים!

בסך הכל רצית חבילת איטריות, בשביל מה צריך את כל הצורות האלו?
למה אתה נותן להם למכור לך לוקשים?

**קונה חכם לא קונה פרסומות.
בלי טריקים, בלי שטיקים.**

מחסי מזון
אושר עד
למה לשלם יותר

חדש בני ברק, אזור התעשייה רח' הקישון 5 ירושלים, רח' בית הדפוס 27 גבעת שאול מגדל העמק, א. התעשיה הדרומי. קרית ביאליק, אזור התעשייה רח' הנס מולר

לאור ההלכה - מפסקי מרן הראשל"צ הרה"ג מרדכי אליהו זצוק"ל

כן הם היו בתוכו לפני שבת. כמו כן, אין משחילים שרוך חדש בנעל בשבת (ש"ע ש"ז ב' כה"ח שם, יד).

אם ח"ו, נפלה דליקה בשבת, חששו חז"ל

כי בני הבית יתעסקו בהצלה ומתוך שבהולים על ממונם, ישכחו שהיום שבת וירבו את הדליקה. על כן אסרו להציל אפילו חפצים שהם מותרים

בטלטול ורק מה שאדם צריך להיום - מותר להציל, כגון: מזון לשלוש סעודות ואין הכוונה רק אכילת דחק, אלא, אפילו פת ולפתן ומשקאות לכל בני הבית.

כיום, שיש בבתים חשמל והסכנה היא גדולה יותר ועל כן בכל

חשש של פיקוח נפש, מותר לחייג בשניו בטלפון ולהזמין "מכבי אש".

אבל אם אין חשש סכנה, אלא רק הפסד ממון - אסור (אחרונים).

נערך בידי הרב טל חיימוביץ'

מעט מהלכות שבת

מותר למלוח צנון או בצל, אם יש עימו מים או שמן, והוא הדין בכל דבר שלא רגילים לעשות ממנו כבשז (בא"ח ש"ש בא יז).

המעררב אוכל משני מינים חייב משום לש, אף על פי שאנו מכוון להשוות אותם או ליפותם (בא"ח ש"ש משפטי יח).

אין ליתן כרכום לתוך תבשיל מפני שצובעו, אך לתוך אוכל יבש מקילים ובלבד שלא יתכוון לצבוע. במשקה - זה אסור, כי יש צביעה במשקין (בא"ח ש"ש פקודי ג, ד).

יש להיזהר מלסובב חוט ברזל סביב שקית על מנת לסוגרה משום שזר. בדיעבד, ישזור שלא בדוחק (לפי האחרונים).

אנו מחמירים ולא משחילים רצועה או חוט לתוך בגד, אלא אם

מכון "אביה" - הרב סעדיה דגן שליט"א

לדבר בשפה אחת

מספר דוד בן יוסף שבהגיעו לגיל מצוות שידל אותו אביו, ששקם בגידול דבורים וברדיית דבש, להעזי ולגשת איתו לכורות הדבורים ולרדות דבש. למרות הפחד שקיבן בו מעקצות הדבורים הקול החליט להיענות לאביו ולגשת לכורות. עם הגיעו לכורות, הדבורים תקפו אותו והוא נעקץ. לאור ברח משם כאשר הוא כואב ומדומר על שאביו שידלו לגשת לדבורים.

אביו ניגש אליו ואמר לו: אני מבקש להסביר לך למה נעקצת ואני לא. כאשר אדם פוחד הנוף מפריש, בפקודת המוח, חומר ידוע בעל ריח מסוים אשר הדבורים מריחות אותו (גם כלבים) ומפרשות אותו כסימן לאיום על חייהן, שזר מתוכן לדבורים על ידי הריח, הן קלטו זאת כאיום ולכן הן תקפו אותך ולא אותי!!! הסבר זה הפתיע אותו מאוד, משום שהדבורים הצליחו לקלוט מה הוא משדר מתוכו, בעוד שהוא עצמו כלל לא היה מודע לכך. אך החליט ללמוד להתגבר על הפחד שלו מהדבורים. לאחר שהרגיש שהתגבר, ביקש מאביו לרדות דבש ולשמתחו שום דבורה לא עקצה אותו והוא הצליח לרדות דבש.

מציאות זאת, של מסרים כפולים, מחריפה כאשר המפגש הוא בין אנשים הטעונים גרשית אחד כלפי השני. למשל בני זוג, ילדים מתגברים, עובד מעביד... הם לכאורה מנסים לדבר עניינית על הדברים, אך המטען האיש הוא זה שמוביל את טון השיחה, לכן לא רק שאינם מצליחים לבוא להבנה, אלא שאינם מצליחים לבוא להבנה, אלא שהפוך הוא - מערכת היחסים הופכת לנפיצה יותר ויותר והתוצאה שכל צד מתחרש עוד יותר בטענותיו ובמיוחד בהאשמותיו כלפי הצד השני. נזכור, אי התייחסות לדברים הסובייקטיביים שבלב לא רק שאינה מעלימה אותם, אלא מעצימה אותם והופכת אותם למי שמנהלים את האדם ואת חייו מבלי שהיה מודע לכך.

בואו נתבונן בתוכנו לרגע ונענה על השאלה הבאה: עם כמה אנשים בחיינו ניתקנו כל מערכת יחסים בגלל שנפגענו מהם, בכל זאת כל פעם שאנו רק נזכרים במי מהם אנו מתמלאים בכעס ובטענות חריפות כלפיהם, למרות שבעברו שנים מהאירוע. למה? הרי אנו לא מקיימים עימם בפועל שום מערכת

סיפור זה ממחיש עד כמה אדם נדרש להיות מודע למה שהוא 'משדר' מתוכו, אחרת הוא לא מצליח להבין מדוע חבריו וקרוביו מגיבים כלפיו באופן חיובי או שלילי - "עוקצים אותו". אדם כזה מתחיל לפתח גרשיות יתר, תלות בתגובות הסובבים אותו ומאבד את יכולת הובלת חייו. לדוגמה, הורה או מורה, המשרדים חוסר ביטחון בהתמודדות עם ילדים, הילדים קולטים זאת בנימי נפש הדקים ומגיבים כלפיהם בתגובות מערערות או בחוסר שימת לב לדבריהם ולדרישותיהם. חשיבות המודעות לשידור הפנימי נכונה בכל מערכות מערכת יחסים.

מכון אביה - מאמנים באמונה | לבירורים ותגובות - 02-6567787

דוא"ל: avia@dolev.org | כתובת האתר: www.avianet.co.il

כיצד העבידו מצרים את בני ישראל בפרך?

"ויקם מלך חדש על מצרים, אשר לא ידע את יוסף" (שמות א, ח). אומר רש"י: "רב ושמואל חד אמר חדש ממש וחד אמר שנתחדשו גזרותיו". אשר לא ידע - עשה עצמו כאילו לא ידע. צריך להבין שלפרעה היו הרבה נשים והרבה בנים מהן ואילו פרעה בחר את הבן הממשיך שלו, שהיה "פרעה קטן" וביקש מיוסף (שהיה שליט על כל מצרים בכל התחומים והיה כמו שותף עם פרעה בהנהגת מצרים, מלבד הכנס שהיה יותר ממנו), שיגדל גם את בנו פרעה ממשיך דרכו.

אומנם יוסף לא היה מעוניין בכך, אך לא היתה לו ברירה. יוסף לא יכול היה לסרב לפרעה. פרעה רצה שבנו הקטן ילמד מיוסף את חכמתו הרבה. זאת כי אע"פ שידע פרעה שהקב"ה עם יוסף, עם זאת חשב שוודאי יש ליוסף כל מיני חכמות נוספות שטוב שבנו ילמד אותם. כך גדל פרעה הקטן ולמד את חכמת ההנהגה מיוסף, למד והכיר והבין מזה היה יוסף, מי אלו יעקב ובניו, מי הם אברהם, יצחק ויעקב ומהי מנהיגות רוחנית. את הכל למד מיוסף. כאשר יוסף ואחיו מתו וכל הדור הישן נגמר, גם פרעה הזקן מת. פרעה החדש הומלך ונהיה מומחה להנהיג את מצרים ואת העולם, גם ממה שלמד מיוסף וגם מכוחות הכישוף והטמאה של פרעה ובניו.

"ועיבדו מצרים את בני ישראל בפרך" (שם, יג). המדרש מסביר כיצד היה הדבר: "קיבץ את כל בני ישראל ואמר להם בבקשה מכם, עשו עימי היום כטובה, היינו דכתיב, 'ועיבדו את בני ישראל בפרך' - בפה רך. נטל סל ומגריפה, מי היה רואה את פרעה נוטל סל ומגריפה ועושה בלבנים ולא היה עושה? מיד הלכו כל ישראל בזריזות ועשו עימו בכל כוחן..."

וצריך להסביר את העניין: פרעה לא העביד את ישראל בפרך תוך יום אחד. בתחילה יצא פרעה עם עבדיו והתחילו לעבוד, כשבי ישראל מסתכלים מרחוק ולא מבינים מדוע פרעה בונה ועובד בלבנים: באותו זמן ישראל היו בני מלכים, העוסקים בתורה וברוחניות והיו חזקים מאוד ברוחם ובגופם וגדולי תורה. לאחר תקופה שפרעה עובד עם עבדיו (כשפרעה משמש מעין קבלן בגיין ומהלך עבודה), מבקשים הם מבני ישראל חמישים איש שיבואו לעזור לפרעה. מי לא יסכים? יצאו חמישים, מאה איש והתנדבו לעזור לפרעה. בתמורה, נתן להם פרעה חליפות, סכף ומתנות רבות. ראו אחרים מה קיבלו אלו שהתנדבו, וכבר למחרת הצטרפו אליהם עוד מאות ואח"כ אלפים שעבדו בתחילה תמורת סכף. בדרך זו לאט לאט עזבו בני ישראל את עולם הרוח ונדבקו בעולם החומר. פרעה ידע מיוסף מהו הכוח הרוחני. פרעה הבין כי התורה היא מקור הכוח של בני ישראל, על כן הוא

"צדיק כתמר יפרח" - מדברי מורנו ורבנו הרב ניר בן ארצי שליט"א

את כל בני ישראל ואמר להם בבקשה מכם, עשו עימי היום כטובה, היינו דכתיב, 'ועיבדו את בני ישראל בפרך' - בפה רך. נטל סל ומגריפה, מי היה רואה את פרעה נוטל סל ומגריפה ועושה בלבנים ולא היה עושה? מיד הלכו כל ישראל בזריזות ועשו עימו בכל כוחן..."

וצריך להסביר את העניין: פרעה לא העביד את ישראל בפרך תוך יום אחד. בתחילה יצא פרעה עם עבדיו והתחילו לעבוד, כשבי ישראל מסתכלים מרחוק ולא מבינים מדוע פרעה בונה ועובד בלבנים: באותו זמן ישראל היו בני מלכים, העוסקים בתורה וברוחניות והיו חזקים מאוד ברוחם ובגופם וגדולי תורה. לאחר תקופה שפרעה עובד עם עבדיו (כשפרעה משמש מעין קבלן בגיין ומהלך עבודה), מבקשים הם מבני ישראל חמישים איש שיבואו לעזור לפרעה. מי לא יסכים? יצאו חמישים, מאה איש והתנדבו לעזור לפרעה. בתמורה, נתן להם פרעה חליפות, סכף ומתנות רבות. ראו אחרים מה קיבלו אלו שהתנדבו, וכבר למחרת הצטרפו אליהם עוד מאות ואח"כ אלפים שעבדו בתחילה תמורת סכף. בדרך זו לאט לאט עזבו בני ישראל את עולם הרוח ונדבקו בעולם החומר. פרעה ידע מיוסף מהו הכוח הרוחני. פרעה הבין כי התורה היא מקור הכוח של בני ישראל, על כן הוא

האדם לתקן את מידותיו. לדוגמה: לא להיות חריג מהכלל. כך גם למשל, אין לאדם להאריך יותר מדי בתפילה, כדי שכולם יחכו או יסתכלו ויחשבו עליו "איזה צדיק". שלא יחשוב האדם שהתפילה שלו מיוחדת אצל הקב"ה, הוא לא פוטקציות.

כך משך פרעה את בני ישראל בפה רך. ניתק אותם מעולם הרוח, מהעוצמה הגדולה שהיתה להם וחיבר אותם לחומר וכך החליש אותם עד שהצליח לשעבד אותם. לולא כן, יכלו ישראל בעוצמתם הגדולה להרוג את פרעה ורחש את מצרים. גם היום, כאשר נחזור לכוך הרוחני שלנו, נתקן את המידות ונתחבר לתורה ולקב"ה - שום אומה ולשון לא יוכלו לפגוע בנו.

למעוניינים במפגש עם הרב ניר בן ארצי שליט"א להתייעצות וברכה ניתן להתקשר לטל' 590-599-599-1 בין השעות 10:00 ל-15:00 בימים א'-ה'

הסוד שהתגלה לאחר 23 שנה

רינה (שם בדוי), היתה בת שנתיים בלבד כאשר הוריה התגרשו. מאז ועד היום אמה לא התחתנה שוב, היא גדלה אותה לבד. למרות גירוש הוריה, היתה לרינה ילדות יפה, גם נערות ובגרות. היא למדה והתחנכה במסודות הטובים ביותר ורכשה השכלה ומקצוע בחברת היי טק.

בהגיעה לגיל 22 נישאה לצעיר אקדמאי, חרף וחסם, בעל מעמד במקום עבודתו. הכל היה נפלא ונראה היה שהם בונים יחד בית אשר אהבו ואחוזה יישרו שם לעד.

לא היתה מאושרת ממנה כאשר נודע לה שהיא בהריון, חלומותיה להקים משפחה לתפארת החלו מתגשמים. אולם, זמן קצר לאחר מכן, החלו חיי הנישואין לעלות על שרטון. עד שהפכו לבלתי נסבלים. היא החליטה להתגרש ולבצע הפלה. היא לא רצתה שישאר לה זכר מן ההצל

שמאת שישאר לו כל זמן קצר לאחר נישואיה.

האדם הקרוב ביותר לרינה היתה אמה כמובן, האם שגידלה אותה לבדה במסירות כה רבה במשך שנים רבות. אולם למרות הקשר ביניהן, רינה החליטה לא לספר לאמה דבר. היא החליטה להסתיר ממנה את החלטתה לבצע הפלה, מחשש כי הדבר יעצור אותה מאוד.

לאחר שקיבלה את האישור הנדרש מן הוועדה להפסקת הריון, הגיעה רינה לבית החולים "הדסה" לצורך ביצוע ההפלה, אך, שם ציפתה לה הפתעה: אחת

מפקידות הקבלה כששמעה שהצעירה שלפניה מבקשת לבצע הפלה, ביקשה לדעת מדוע היא רוצה לעשות זאת והחלה לשכנעה להימנע מכך. "אגלה לך", אמרה הפקידה לרינה, "לפני כשנה ביצעת הפלה, לא נענית להמלצת אגודת 'אפרת' להמשיך את ההריון. מאז ועד עתה, אין לי יום ואין לי לילה. אני מיד כשנכנסו השתיים לפגישה עם יו"ר אגודת 'אפרת', ד"ר אלי שושהיים, הבחין כי פניה של האם מוכרות לו". נראה לי שכבר נפגשנו פעם.

הם יעזרו לך". אבל רינה אטמה את אוזניה למשמע הדברים. היא היתה נחושה בדעתה. הפקידה במסירותה לא ויתרה. היא התקשרה ל"אפרת" וביקשה מד"ר שושהיים

עצה והדרכה כיצד לשכנע את רינה להימנע מלבצע הפלה. ד"ר בהגיעה לגיל 22 נישאה לצעיר אקדמאי, חרף וחסם, בעל מעמד במקום עבודתו. הכל היה נפלא ונראה היה שהם בונים יחד בית אשר אהבו ואחוזה יישרו שם לעד.

לא היתה מאושרת ממנה כאשר נודע לה שהיא בהריון, חלומותיה להקים משפחה לתפארת החלו מתגשמים. אולם, זמן קצר לאחר מכן, החלו חיי הנישואין לעלות על שרטון. עד שהפכו לבלתי נסבלים. היא החליטה להתגרש ולבצע הפלה. היא לא רצתה שישאר לה זכר מן ההצל

שמאת שישאר לו כל זמן קצר לאחר נישואיה.

האדם הקרוב ביותר לרינה היתה אמה כמובן, האם שגידלה אותה לבדה במסירות כה רבה במשך שנים רבות. אולם למרות הקשר ביניהן, רינה החליטה לא לספר לאמה דבר. היא החליטה להסתיר ממנה את החלטתה לבצע הפלה, מחשש כי הדבר יעצור אותה מאוד.

לאחר שקיבלה את האישור הנדרש מן הוועדה להפסקת הריון, הגיעה רינה לבית החולים "הדסה" לצורך ביצוע ההפלה, אך, שם ציפתה לה הפתעה: אחת

מפקידות הקבלה כששמעה שהצעירה שלפניה מבקשת לבצע הפלה, ביקשה לדעת מדוע היא רוצה לעשות זאת והחלה לשכנעה להימנע מכך. "אגלה לך", אמרה הפקידה לרינה, "לפני כשנה ביצעת הפלה, לא נענית להמלצת אגודת 'אפרת' להמשיך את ההריון. מאז ועד עתה, אין לי יום ואין לי לילה. אני מיד כשנכנסו השתיים לפגישה עם יו"ר אגודת 'אפרת', ד"ר אלי שושהיים, הבחין כי פניה של האם מוכרות לו". נראה לי שכבר נפגשנו פעם.

הם יעזרו לך". אבל רינה אטמה את אוזניה למשמע הדברים. היא היתה נחושה בדעתה. הפקידה במסירותה לא ויתרה. היא התקשרה ל"אפרת" וביקשה מד"ר שושהיים

עצה והדרכה כיצד לשכנע את רינה להימנע מלבצע הפלה. ד"ר בהגיעה לגיל 22 נישאה לצעיר אקדמאי, חרף וחסם, בעל מעמד במקום עבודתו. הכל היה נפלא ונראה היה שהם בונים יחד בית אשר אהבו ואחוזה יישרו שם לעד.

לא היתה מאושרת ממנה כאשר נודע לה שהיא בהריון, חלומותיה להקים משפחה לתפארת החלו מתגשמים. אולם, זמן קצר לאחר מכן, החלו חיי הנישואין לעלות על שרטון. עד שהפכו לבלתי נסבלים. היא החליטה להתגרש ולבצע הפלה. היא לא רצתה שישאר לה זכר מן ההצל

שמאת שישאר לו כל זמן קצר לאחר נישואיה.

האדם הקרוב ביותר לרינה היתה אמה כמובן, האם שגידלה אותה לבדה במסירות כה רבה במשך שנים רבות. אולם למרות הקשר ביניהן, רינה החליטה לא לספר לאמה דבר. היא החליטה להסתיר ממנה את החלטתה לבצע הפלה, מחשש כי הדבר יעצור אותה מאוד.

לאחר שקיבלה את האישור הנדרש מן הוועדה להפסקת הריון, הגיעה רינה לבית החולים "הדסה" לצורך ביצוע ההפלה, אך, שם ציפתה לה הפתעה: אחת

מפקידות הקבלה כששמעה שהצעירה שלפניה מבקשת לבצע הפלה, ביקשה לדעת מדוע היא רוצה לעשות זאת והחלה לשכנעה להימנע מכך. "אגלה לך", אמרה הפקידה לרינה, "לפני כשנה ביצעת הפלה, לא נענית להמלצת אגודת 'אפרת' להמשיך את ההריון. מאז ועד עתה, אין לי יום ואין לי לילה. אני מיד כשנכנסו השתיים לפגישה עם יו"ר אגודת 'אפרת', ד"ר אלי שושהיים, הבחין כי פניה של האם מוכרות לו". נראה לי שכבר נפגשנו פעם.

הם יעזרו לך". אבל רינה אטמה את אוזניה למשמע הדברים. היא היתה נחושה בדעתה. הפקידה במסירותה לא ויתרה. היא התקשרה ל"אפרת" וביקשה מד"ר שושהיים

עצה והדרכה כיצד לשכנע את רינה להימנע מלבצע הפלה. ד"ר בהגיעה לגיל 22 נישאה לצעיר אקדמאי, חרף וחסם, בעל מעמד במקום עבודתו. הכל היה נפלא ונראה היה שהם בונים יחד בית אשר אהבו ואחוזה יישרו שם לעד.

לא היתה מאושרת ממנה כאשר נודע לה שהיא בהריון, חלומותיה להקים משפחה לתפארת החלו מתגשמים. אולם, זמן קצר לאחר מכן, החלו חיי הנישואין לעלות על שרטון. עד שהפכו לבלתי נסבלים. היא החליטה להתגרש ולבצע הפלה. היא לא רצתה שישאר לה זכר מן ההצל

שמאת שישאר לו כל זמן קצר לאחר נישואיה.

האדם הקרוב ביותר לרינה היתה אמה כמובן, האם שגידלה אותה לבדה במסירות כה רבה במשך שנים רבות. אולם למרות הקשר ביניהן, רינה החליטה לא לספר לאמה דבר. היא החליטה להסתיר ממנה את החלטתה לבצע הפלה, מחשש כי הדבר יעצור אותה מאוד.

לאחר שקיבלה את האישור הנדרש מן הוועדה להפסקת הריון, הגיעה רינה לבית החולים "הדסה" לצורך ביצוע ההפלה, אך, שם ציפתה לה הפתעה: אחת

מפקידות הקבלה כששמעה שהצעירה שלפניה מבקשת לבצע הפלה, ביקשה לדעת מדוע היא רוצה לעשות זאת והחלה לשכנעה להימנע מכך. "אגלה לך", אמרה הפקידה לרינה, "לפני כשנה ביצעת הפלה, לא נענית להמלצת אגודת 'אפרת' להמשיך את ההריון. מאז ועד עתה, אין לי יום ואין לי לילה. אני מיד כשנכנסו השתיים לפגישה עם יו"ר אגודת 'אפרת', ד"ר אלי שושהיים, הבחין כי פניה של האם מוכרות לו". נראה לי שכבר נפגשנו פעם.

הם יעזרו לך". אבל רינה אטמה את אוזניה למשמע הדברים. היא היתה נחושה בדעתה. הפקידה במסירותה לא ויתרה. היא התקשרה ל"אפרת" וביקשה מד"ר שושהיים

עצה והדרכה כיצד לשכנע את רינה להימנע מלבצע הפלה. ד"ר בהגיעה לגיל 22 נישאה לצעיר אקדמאי, חרף וחסם, בעל מעמד במקום עבודתו. הכל היה נפלא ונראה היה שהם בונים יחד בית אשר אהבו ואחוזה יישרו שם לעד.

לא היתה מאושרת ממנה כאשר נודע לה שהיא בהריון, חלומותיה להקים משפחה לתפארת החלו מתגשמים. אולם, זמן קצר לאחר מכן, החלו חיי הנישואין לעלות על שרטון. עד שהפכו לבלתי נסבלים. היא החליטה להתגרש ולבצע הפלה. היא לא רצתה שישאר לה זכר מן ההצל

שמאת שישאר לו כל זמן קצר לאחר נישואיה.

האדם הקרוב ביותר לרינה היתה אמה כמובן, האם שגידלה אותה לבדה במסירות כה רבה במשך שנים רבות. אולם למרות הקשר ביניהן, רינה החליטה לא לספר לאמה דבר. היא החליטה להסתיר ממנה את החלטתה לבצע הפלה, מחשש כי הדבר יעצור אותה מאוד.

לאחר שקיבלה את האישור הנדרש מן הוועדה להפסקת הריון, הגיעה רינה לבית החולים "הדסה" לצורך ביצוע ההפלה, אך, שם ציפתה לה הפתעה: אחת

מפקידות הקבלה כששמעה שהצעירה שלפניה מבקשת לבצע הפלה, ביקשה לדעת מדוע היא רוצה לעשות זאת והחלה לשכנעה להימנע מכך. "אגלה לך", אמרה הפקידה לרינה, "לפני כשנה ביצעת הפלה, לא נענית להמלצת אגודת 'אפרת' להמשיך את ההריון. מאז ועד עתה, אין לי יום ואין לי לילה. אני מיד כשנכנסו השתיים לפגישה עם יו"ר אגודת 'אפרת', ד"ר אלי שושהיים, הבחין כי פניה של האם מוכרות לו". נראה לי שכבר נפגשנו פעם.

הם יעזרו לך". אבל רינה אטמה את אוזניה למשמע הדברים. היא היתה נחושה בדעתה. הפקידה במסירותה לא ויתרה. היא התקשרה ל"אפרת" וביקשה מד"ר שושהיים

עצה והדרכה כיצד לשכנע את רינה להימנע מלבצע הפלה. ד"ר בהגיעה לגיל 22 נישאה לצעיר אקדמאי, חרף וחסם, בעל מעמד במקום עבודתו. הכל היה נפלא ונראה היה שהם בונים יחד בית אשר אהבו ואחוזה יישרו שם לעד.

לא היתה מאושרת ממנה כאשר נודע לה שהיא בהריון, חלומותיה להקים משפחה לתפארת החלו מתגשמים. אולם, זמן קצר לאחר מכן, החלו חיי הנישואין לעלות על שרטון. עד שהפכו לבלתי נסבלים. היא החליטה להתגרש ולבצע הפלה. היא לא רצתה שישאר לה זכר מן ההצל

שמאת שישאר לו כל זמן קצר לאחר נישואיה.

האדם הקרוב ביותר לרינה היתה אמה כמובן, האם שגידלה אותה לבדה במסירות כה רבה במשך שנים רבות. אולם למרות הקשר ביניהן, רינה החליטה לא לספר לאמה דבר. היא החליטה להסתיר ממנה את החלטתה לבצע הפלה, מחשש כי הדבר יעצור אותה מאוד.

לאחר שקיבלה את האישור הנדרש מן הוועדה להפסקת הריון, הגיעה רינה לבית החולים "הדסה" לצורך ביצוע ההפלה, אך, שם ציפתה לה הפתעה: אחת

מפקידות הקבלה כששמעה שהצעירה שלפניה מבקשת לבצע הפלה, ביקשה לדעת מדוע היא רוצה לעשות זאת והחלה לשכנעה להימנע מכך. "אגלה לך", אמרה הפקידה לרינה, "לפני כשנה ביצעת הפלה, לא נענית להמלצת אגודת 'אפרת' להמשיך את ההריון. מאז ועד עתה, אין לי יום ואין לי לילה. אני מיד כשנכנסו השתיים לפגישה עם יו"ר אגודת 'אפרת', ד"ר אלי שושהיים, הבחין כי פניה של האם מוכרות לו". נראה לי שכבר נפגשנו פעם.

הם יעזרו לך". אבל רינה אטמה את אוזניה למשמע הדברים. היא היתה נחושה בדעתה. הפקידה במסירותה לא ויתרה. היא התקשרה ל"אפרת" וביקשה מד"ר שושהיים

עצה והדרכה כיצד לשכנע את רינה להימנע מלבצע הפלה. ד"ר בהגיעה לגיל 22 נישאה לצעיר אקדמאי, חרף וחסם, בעל מעמד במקום עבודתו. הכל היה נפלא ונראה היה שהם בונים יחד בית אשר אהבו ואחוזה יישרו שם לעד.

לא היתה מאושרת ממנה כאשר נודע לה שהיא בהריון, חלומותיה להקים משפחה לתפארת החלו מתגשמים. אולם, זמן קצר לאחר מכן, החלו חיי הנישואין לעלות על שרטון. עד שהפכו לבלתי נסבלים. היא החליטה להתגרש ולבצע הפלה. היא לא רצתה שישאר לה זכר מן ההצל

שמאת שישאר לו כל זמן קצר לאחר נישואיה.

האדם הקרוב ביותר לרינה היתה אמה כמובן, האם שגידלה אותה לבדה במסירות כה רבה במשך שנים רבות. אולם למרות הקשר ביניהן, רינה החליטה לא לספר לאמה דבר. היא החליטה להסתיר ממנה את החלטתה לבצע הפלה, מחשש כי הדבר יעצור אותה מאוד.

לאחר שקיבלה את האישור הנדרש מן הוועדה להפסקת הריון, הגיעה רינה לבית החולים "הדסה" לצורך ביצוע ההפלה, אך, שם ציפתה לה הפתעה: אחת

מפקידות הקבלה כששמעה שהצעירה שלפניה מבקשת לבצע הפלה, ביקשה לדעת מדוע היא רוצה לעשות זאת והחלה לשכנעה להימנע מכך. "אגלה לך", אמרה הפקידה לרינה, "לפני כשנה ביצעת הפלה, לא נענית להמלצת אגודת 'אפרת' להמשיך את ההריון. מאז ועד עתה, אין לי יום ואין לי לילה. אני מיד כשנכנסו השתיים לפגישה עם יו"ר אגודת 'אפרת', ד"ר אלי שושהיים, הבחין כי פניה של האם מוכרות לו". נראה לי שכבר נפגשנו פעם.

הם יעזרו לך". אבל רינה אטמה את אוזניה למשמע הדברים. היא היתה נחושה בדעתה. הפקידה במסירותה לא ויתרה. היא התקשרה ל"אפרת" וביקשה מד"ר שושהיים

עצה והדרכה כיצד לשכנע את רינה להימנע מלבצע הפלה. ד"ר בהגיעה לגיל 22 נישאה לצעיר אקדמאי, חרף וחסם, בעל מעמד במקום עבודתו. הכל היה נפלא ונראה היה שהם בונים יחד בית אשר אהבו ואחוזה יישרו שם לעד.

לא היתה מאושרת ממנה כאשר נודע לה שהיא בהריון, חלומותיה להקים משפחה לתפארת החלו מתגשמים. אולם, זמן קצר לאחר מכן, החלו חיי הנישואין לעלות על שרטון. עד שהפכו לבלתי נסבלים. היא החליטה להתגרש ולבצע הפלה. היא לא רצתה שישאר לה זכר מן ההצל

שמאת שישאר לו כל זמן קצר לאחר נישואיה.

האדם הקרוב ביותר לרינה היתה אמה כמובן, האם שגידלה אותה לבדה במסירות כה רבה במשך שנים רבות. אולם למרות הקשר ביניהן, רינה החליטה לא לספר לאמה דבר. היא החליטה להסתיר ממנה את החלטתה לבצע הפלה, מחשש כי הדבר יעצור אותה מאוד.

לאחר שקיבלה את האישור הנדרש מן הוועדה להפסקת הריון, הגיעה רינה לבית החולים "הדסה" לצורך ביצוע ההפלה, אך, שם ציפתה לה הפתעה: אחת

מפקידות הקבלה כששמעה שהצעירה שלפניה מבקשת לבצע הפלה, ביקשה לדעת מדוע היא רוצה לעשות זאת והחלה לשכנעה להימנע מכך. "אגלה לך", אמרה הפקידה לרינה, "לפני כשנה ביצעת הפלה, לא נענית להמלצת אגודת 'אפרת' להמשיך את ההריון. מאז ועד עתה, אין לי יום ואין לי לילה. אני מיד כשנכנסו השתיים לפגישה עם יו"ר אגודת 'אפרת', ד"ר אלי שושהיים, הבחין כי פניה של האם מוכרות לו". נראה לי שכבר נפגשנו פעם.

הם יעזרו לך". אבל רינה אטמה את אוזניה למשמע הדברים. היא היתה נחושה